

رفساره‌های رسوبی و محیط سازند میلا در برش الگو

*محمد رضا کبریائی زاده^۱، محمد صفائی^۲

۱- گروه زمین شناسی، دانشکده علوم، دانشگاه پیام نور

۲- سازمان زمین شناسی و اکتشافات معدنی کشور- سمنان

Mkebriaei@pnu.ac.ir

چکیده:

سازند میلا در برش الگو (جنوب غرب دامغان) بر روی سنگ‌های کوارتزآرنیت بالائی سازند لالون و در زیر ماسه سنگ‌های سازند جیروود جای دارد. مرز بالائی سازند میلا با سازند جیروود در این برش ناپیوسته می‌باشد. در این تحقیق محیط رسوبی و رخساره‌های رسوبی سازند میلا مورد بررسی قرار گرفت. بر این اساس نهشته‌های تخریبی و کربناته سازند میلا در محیط‌های پهنه جزرومدی، لاگون، سد بایوکلاستیک و دریای باز، و در یک پلاتفرم لبه‌دار تشکیل شده‌اند. این رسوبات در زمان کامبرین میانی- اردوویسین پیشین در حاشیه واگرای شمال ابرقاره گندوانا در اقیانوس پروتوپالئوتتیس، و در آب و هوای گرم و خشک نهشته شده‌اند.

واژگان کلیدی: سازند میلا، برش الگو، رخساره رسوبی، محیط رسوبی.

مقدمه

سازند میلا با سن کامبرین میانی- اردوویسین پیشین اولین بار توسط اشتوکلین و همکاران در سال ۱۹۴۶ در دامنه جنوبی میلا کوه معرفی شد. این برش در فاصله ۵۰ کیلومتری جنوب غربی دامغان واقع است (شکل ۱). برای دستیابی به برش الگو سازند میلا می‌بایستی از مسیر معدن میلا کوه در ناحیه تویه دروار بهره جست. این سازند در زمان تشکیل شدن در حاشیه شمالی ابرقاره گندوانا و در اقیانوس پروتوپالئوتتیس قرار داشت (لاسمی، ۱۳۷۹).